

מסורת הש"ס

(א) [לקמן דף קנט:] יצמות דף
נלח: (ב) לפיל דף מב. לקמן דף
קקשה: (ג) [לפיל דף עט: ושיג].
(ד) הכוזות דף קי: (ה) [כיק]
יא: (ו) לפיל דף מד: (ז) [כוזות]
(ח) קדושת דף יג: לפיל דף
מב. לקמן דף קשה: (ט) [עברין]
ו: (י) כסדרות מח: ביק קד:
(יא) לרש"ל הד"א וגר' יהודה
ד"א (כ) רש"ל וגר' רש"א הוא
הוא אלף כ, (ל) רש"ל וגר' רש"א
מדפדפ. (מ) גר' רש"ל מספד.

הנהגות הב"ח

(ב) רמב"ם ד"ה אלהים
דבר חסיד וכו' מוקדשת לי
לשמיטתו: (ג) ו"ה יחזקיה
אשר יצאנו כלנו ודללנו זה
הקרקע: (ד) הוסי' ד"ה דלוקי
דבר נאן ויצאנו דמי חסיד
דלוקי וקנה דמי חסיד:
(ה) ו"ה דלוקי דמי חסיד
דבר נאן ויצאנו דמי חסיד
דלוקי וקנה דמי חסיד:
(ו) ו"ה דלוקי דמי חסיד
דבר נאן ויצאנו דמי חסיד
דלוקי וקנה דמי חסיד:
(ז) ו"ה דלוקי דמי חסיד
דבר נאן ויצאנו דמי חסיד
דלוקי וקנה דמי חסיד:
(ח) ו"ה דלוקי דמי חסיד
דבר נאן ויצאנו דמי חסיד
דלוקי וקנה דמי חסיד:
(ט) ו"ה דלוקי דמי חסיד
דבר נאן ויצאנו דמי חסיד
דלוקי וקנה דמי חסיד:
(י) ו"ה דלוקי דמי חסיד
דבר נאן ויצאנו דמי חסיד
דלוקי וקנה דמי חסיד:

רבינו גרשום

מתנב' נפל הבית עליו ועל אביו.
ידוע מי ממה קודם: עליו ועל
מורשיו כגון אחי ראובן או אחי יעקב
מראובין וראובין ראו יורשין: ויפסד
אז בעל חוב ואין לו ממה לפרוע:
יורשי האב אומרים הכן מה ראשון.
בנפל הבית עליו ועל אביו קאי שירשי
יעקב כגון בני יעקב שמעון וליא אחי
ראובן או אפילו חנוך ראובן כגון
שגם הם יורשי יעקב אומרים הכן
מה ראשון דהיינו ראובן מת ראשון
וממה אביו דלא קאמינא כדלמחנין
בגמרא (קטן): ולא זכה ראובן כגון בני
כלל וירש את כל נכסי יעקב ולענין
נפל הבית עליו ועל מורשיו שיך
למיתני יורשי מורשיו אומרים הכן
מת ראשון: **כ"ס אומרים יתלוקו.**
כדמפרש טעמא ביבמות בדחלוך (לח):
לדע"ה דברשי האב ודאי יורשין כדאי
ממון ויורש חוב ספק וקאמי ספק
מוציא מיד ודאי סקרי בני שמיא
שטר העומד לגבות כגבוי דמי
ומרייהו ודאי תשיבי: **וכ"ס סברי**
נכסין בחוקין. בחוקת יורשי האב
שהיה הם יורשים ודאי או מיעקב או
מראובן וכמוחזקין דמו שהיה יעקב
מוצאם בנכסיו היה ואלו לאים מבחו
ובכל חוב ספק וקאמי ספק מוציא מיד
ודאי: **גב' סן הסם.** לקמן בגט
פשוט: **המלוה אם פטריו לא כשטר.**
אפילו אם נכתב בו חירות גובה
מנכסין משועבדים אם אין ללוה
נכסין בני חורין גובה מלוה מה
הלקוחות דלאמר בנכסין אוחזין (י"ב דף
ט"ו) לרצון החירות שלא נכתב בשטר
עוד סופה הוא וכמי שנכתב בו דמי
ללא שדי אינש וזו כדאי ולכן ומתנין
המלוה שיכתבו בשטר החירות אלא
שמה הסופר וטעה ופסס שטר
קלא ליה אתי לקוחות הוא דלפססיה
אנפשיהו שטרקו קרקע מן הלוה ולא
הימחו לו בני חורין כדי לגבות מהן
מלוה את חובו: **בשי שמואל.** הכותב
לחבירו מעטעד אתו חייב בחבור כל
נכסין שאקנה מהו ויחייב שפוטנין
בשטרות דקראו ודעמיד אלא למיקרי:
מסו. מי טריף מלקוחות נכסין שקנה
הלוה אחר כתיבת השטר ומנכין לאלו:
אליבא דר"פ. גבי האומר לאשה להרי:
אני מתקדשת (א) (ב) כדלמטה דאמר

ראובן ועל יעקב אביו ואין
מורישיו. על ראובן ועל
אביו שאין להם קרוב יומר
י"ן. על ראובן כחובת אשה

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

קנו.

פסל הבית קציו ועל אביו ב' בית שמאי אוסרים יחזקוני וב' אוסרים נכסים בחזקתו. דסמכא להו לבית הלל מיון ומחוקר גוצינא אפילו מת האב תחלה הוו בחזקת הורשין ובית שמאי טעמייהו דאית להו כל העומד נכביו דמי ולכן רבי כאליו הוא מוחזק נכין: **אמר** רב יוסף ת"ש זה היה שיקח ב' זה הוה מילי בריחא רחוי מרב נחמן דאמר (וליל קסה.) יתומים שגזו קרקע נחוצת אציהם בעל חוב גובה אותה מהם דהיינו טעמא דמרי נקן ועוד אפילו היה יכול להוציא רחא מתני' עדיפא ליה: **דאיתני** קנה ומכר טהו.

כִּי־צֵאָה בּוֹ וְכִן לָקֵטְן
בִּי אֵלֶיךָ ר' יִהְיֶה
וּמִרְדָּגוֹל; מִתְנִי'
אֲבִיו אוֹ עֲלִיו וְעַל
בְּתוּבָתָה אִשָּׁה וּבַעַל
הַבֵּן מֵת רֵאשׁוֹן
הַחֹבֵב אֹמְרִים הָאֵב
הַבֵּן כ"ש אֹמְרִים
יֵם "נִכְסִים בְּחוֹקֶתָן:
אֶת חֲבִירוֹ בִּשְׂטֵר
עַל דִּי עֵדִים גּוֹבֵה
שְׂמוּאֵל אֲדִיקֵן וְקֵנָה
דָּאֻמֵּר אֲדִיקֵן מִקֵּנָה
אֵת תִּיבְעֵי לֶךְ רֹדְאִי
אֲלִיבָא דִּרְבִּנָּן דָּאֻמֵּר
לֹא בֹא לַעֲלוֹם אִמֵּר
מִיָּם אֹמְרִים זֶה הִיָּה
קֵעַ מִפְּנֵי שְׁהוּא יָכֹל
רַבָּא מִיָּנָה קָאֻמֵּר
דַּעַל כְּתִפְיָה כִּי קָא
הַ וּמִכֵּר דָּאִיקֵּנִי קֵנָה
הָא שְׁמַע נָפַל הֵבִית
מִוִּרְשִׁיו וְהִיתָה עֲלִיו
יֹרְשֵׁי הָאֵב אֹמְרִים
זֶה אֲבֹ וּבַעַלִּי חֻבּוֹת
כִּי אֵי סִלְקָא דַּעַתָּךְ
קֵנָה וְהוֹרִישׁ לֹא
מִית בְּרִישָׁא דָּאִיקֵּנִי
וְעִיָּרָא חֲבֵרִין תִּרְגְּמָה
לְפִרְעָה חֻבּוֹת אֲבִיהָ
עַל פֶּה הוּא "וּרְב
מִלּוֹה עַל פֶּה
יֵין וְלֹא מִן הַלְקוּתוֹת
אֵלָּא

לפרוע ומלואו על היטומים לפרוע חובות אביהן (4) והן דהכא חיינן
היה (מנחות דף 65:) דבני קטינא דלרעה הנתים עגלנאם כלא
פשיה דמיררי דללא שכן לאון אחריות נכסים והכא דבין כלא
מירי דלף על גב דלא משמעין בשטר מין דמכסין ידיה מפרע
והיופין היטומים למאן דאמר מלואו על פה גובה מן היורשים
מיהו
ורו לי את השדה מלואו ללוא אחר שנכתב השטר חוב שהוא מוציא
לפרוע את שכן ממנו ולא היה לו לומר לי קרקע בשביל אדון
הקרקע שהוא יכול עתה למשכנו בעד חובו ולא יכול לדחותו
דשנכתב השטר חוב קנאו הלוה וזמן מרובה והנה זה המלוא
בא מניה. בתמיה. מקרקע שקנה הלוה עצמו ואינה משועבדת
ליו. כגמלוא דהא לא תפשיה דהא לא קמענא לן אללא היכא דכתב
מביעא לן אי אלס תנאה שכתב לי דאיני לטרוף מלקוחות
מיהו כרישא. וירש הבן כדקאמר בעל חוב דאיני הוא שקנאו
ל חוב אלמלא דאיני וקנה והורשים משתעבד: מלוא על היטומין
אלא גבי יורשים משום מלוא והפילו לא כתב לי דאיני משתעבד
מלא טריף ממקרקע ידמתי: והא רב ושמואל דאמיני טרייוו.
מלוא על היטומין ה"מ מלוא בשטר ושמואל גופיה הוא דקמענא
הבלתא מלוא על פה גובה מן היורשין שלא תנעול דלת בפני ליון:
616

[illegible]

עין משפט
ור מצות

קָנָה א מִי' מִיָּה מִלֵּי נַחֲלֵי
הַ' ה סָהַם עֲשֵׂן עֲשֵׂן
טוֹשִׁים חִיִּים כִּי רַם סָפֵק יֵד:
קָנָה ב מִי' סִיחָה מִלֵּי מַלְטָה
וְלוֹ הֵלֵךְ א סָהַם עֲשֵׂן לֵד
טוֹשִׁים חִיִּים כִּי קִיָּא סָפֵק א
וְעִי' נִכְסֵי:
קָנָה ב מִי' שֶׁם מִיָּה הִלָּסָה ח
סָהַם עֲשֵׂן טוֹשִׁים חִיִּים כִּי
קָם סָפֵק א:

מוסף רע"י

[illegible]

דבינו גרשום (המלך)

[illegible]